

Tre dikter

Av Gunnar Ekelöf

DÖD SKALD TALAR OM MEDELHAVET

(André de Chénier)

Förvittrade städer begravda i sand
där benen vitnar bland ärggröna mynt
Du sparkar med foten, du plockar med hand
och tänker oft här var mitt fädernesland

Jag hörde en herdeflöjt någonstans
Jag smekte valtnet i nymfernas källa
varsamt, fram och tillbaka, med hand
I källan flöt ingen belliskrans —

Jag har sprungit längs strand
i dånet av bränning och hav
Jag sprang i den buktande randen av skum
Jag höll en brokig snäcka i hand.

DET STOD ETT TRAD

Det stod ett träd, det var så gult
så gulnat som av frosten
vart löv så fläckigt och så fult
och härjat av gravrosten.

Och ändå bar det på egen stam
en krona av eget värde
om ock som tiggare det stod fram
bland lummiga och väl närde.

Jag är mig själv. Jag själv är min
och vill ej annors vara
och lever jag efter eget sinn —
för vem skall jag mig svara.

ALMQVIST

En gång förde mig nyckfulla vägar
till fjärran götfulla länder
Själarnas hemtrakt jag skådade där
Med skälvande sinne
diarrande sträckte jag händerna ut
mot den gyllene grinden
Sköna gestalter jag såg
och änglar som vandrade kring
Overjordisk mystik mitt hjärta belog
Slagen av blindhet, stum
vägarna måste jag följa förbi
Ingen i världen kan välja sin färd
Ingen kan vandra så fritt
Nyckfulla vägar
förde mig åter hit ner.

